

РЕШЕНИЕ

№224

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 19 октомври 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и първи септември, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

**ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА Г.**

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. №220 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Началник на Областен отдел „Контролна дейност (КД) – ДАИ” - Перник, против решение №380/26.05.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №51 по описа на съда за 2011 г. С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) №34-0000532/21.12.2010 г. на Началник Областен отдел „КД- ДАИ”- Перник, издадено срещу Д.С.Д. *** за нарушение по чл. 62 от Наредба №33 от 03.11.1999 г. на МТ, като на основание чл. 105 от Закона за автомобилните превози (ЗАП) (ред. към 17.11.2010 г.) му е наложено на административно наказание „ глоба” в размер на 170 (сто и седемдесет) лв.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно, неправилно и необосновано. На тези основания от касационния съд се иска да отмени обжалвания съдебен акт и да се произнесе по същество, като потвърди изцяло процесното НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата Д.С.Д.*** не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба неоснователна и решението на районния съд като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, и след извършената служебна проверка, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство. Пред касационната инстанция страните не са представили писмени доказателства, в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Във връзка с посочената „необоснованост“, като причина за обжалване на първоинстанционното решение следва да се отбележи, че такова касационно основание не е сред изброените в чл. 348, ал.1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия касационен състав. Колкото до необоснованост, като резултат от евентуално допуснато съществено процесуално нарушение във връзка с процеса на доказване, такъв порок при извършената касационна проверка не бе установен. Районния съд е събрал по надлежния ред необходимите и относими по случая доказателства, обсъдил ги е и мотивирано се е произнесъл, при наличие на единство между мотиви и диспозитив.

Районен съд - Перник, въз основа на представените и събрани в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 17.11.2010 г. в 07:30 h, в гр. Перник Д.Д., в качество водач на МПС, извършва специализиран превоз на пътници, двама от които са без карта за специализиран превоз, удостоверяващ правото им да пътуват. Нарушението е установено от контролни органи на ОО „КД-ДАИ” - Перник, като за същото на водача е съставен АУАН, въз основа на който е издадено и процесното НП.

Вследствие на така установеното от фактическа страна и след проведеното съдебно следствие, Районен съд - Перник е намерил от правна такава, че в хода на проведеното административнонаказателно производство е допуснато съществено нарушение на процесуални правила, опорочило законосъобразността на издадения правораздавателен акт, поради което го е отменил. Мотивите на районния съд за отмяна са неправилна квалификация на деянието, като подведено под несъответната за него обща санкционна правна норма на чл. 105 от ЗАП (ред. ДВ, бр. 85, 2006 г.), при наличие на специална такава.

Настоящият съд смята решението на районния съд за правилно и законосъобразно по следните съображения:

За нарушение по чл. 62 от Наредба №33, ЗАП съдържа специална санкционна правна норма, и това е чл. 94, ал. 2 от ЗАП, която изключва приложението на общата разпоредба на чл. 105 от ЗАП. Настоящият съд споделя тази позиция. Относимата санкционна норма предвижда и по-висок размер на глобата - чл. 94, ал. 2 от ЗАП предвижда санкция в размер от 1000 до 2000 лв. за лице, което допуска превоз на пътници без документ за платена превозна цена, а съдът не може да приложи закон за по-тежко наказуемо деяние, НП правилно е отменено. От друга страна посочването на относимата санкционна норма е част от нарушените законови разпоредби, които следва да бъдат посочени в НП, съобразно изискването на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Поради това правилна е позицията на първоинстанционния съд, че грешката в квалификацията прави наложеното наказание несъответно на посоченото като извършено нарушение, което е опорочава законосъобразността на процесното НП.

Твърдението, че в решението не са налице аргументи, че картата за специализиран превоз замества документа за превозна цена е неоснователно, а и неправилно. В допълнение към мотивите на първоинстанционното решение смятаме картата *и за специализиран превоз*, за документ за платена превозна цена. Този извод съдът прави въз основа на законовите разпоредби и по пътя на тълкуването мотивиран така:

1. Съгласно чл. 61, ал. 1 от ЗАП, специализиран превоз се извършва въз основа на сключен договор между лицензиран превозвач – физическо или юридическо лице и предприятие или учебно заведение;

2. Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗАП, специализирани автобусни превози се извършват от лицензирани превозвачи по договорени с клиента цени – от това следва, че превозът е платен, а картата удостоверява това;
3. Съгласно чл. 62, ал. 1 от Наредба №33 при специализираните превози всяко лице, трябва да има карта издадена му от превозвача, удостоверяваща правото му да пътува.

Неправилно е твърдението на жалбоподателя, че картата удостоверява „принадлежността на лицето към клиента на превозвача”. Основанието, на което документа за платена превозна цена е получен конкретно от лицето (например защото е служител на клиента) е неотносимо към удостоверителната му сила относно наличие на договор за платена цена за превоза. Текстът на чл. 62, ал. 1 от Наредбата е максимално ясен и няма необходимост от разширително тълкуване. И съгласно правилото на чл. 94, ал. 2 от ЗАП задължение и на водача е да не допуска превоз без такъв документ. Неслучайно ал. 1 на чл. 94 от ЗАП предвижда отделен случай на санкция – при неиздаване на такъв документ, което още по-ясно маркира задължението да не се допуска превоз без наличие на вече издадената карта при специализираните превози, която да е у лицето в момента на превоза.

4. Съгласно чл. 3, ал. 2 от Наредба №33 обществен превоз на пътници са и : т. 2 – специализирани превози.
5. В настоящия случай, поради липса на определение в ЗАП и Наредба №33 на понятието „документ за платена превозна цена”, по пътя на тълкуването, на основание чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА), може да се използва даденото в чл. 31, ал. 1 от Наредба №2/15.03.2002 за утвърждаване на транспортни схеми за осъществяване на обществен превоз на пътници, че „превозът се извършва срещу документ за платена превозна цена (билет или карта), издадени от лицензирания превозвач – физическо или юридическо лице.

Чл. 46, ал. 2 от ЗНА гласи, че когато нормативният акт е непълен, за неуредените в него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. В случая тълкуването се прилага единствено относно съдържанието на понятието „документ за платена превозна цена” и неговите разновидности, без това да е в нарушение на правилото на чл. 46, ал. 3 от ЗНА.

Мотивиран така, настоящият съдебен състав смята обжалваното решение за правилно и законосъобразно. Така установеният процесуален порок е неотстраним и чрез изменение на НП, предвид границите на санкцията по приложимата правна норма, тъй като ще е налице утежняване положението на наказаното лице – основна забрана в наказателното, респ. административнонаказателното производство, свързана с дадената от закона възможност за нарушителя да обжалва.

Вследствие всичко гореизложено, както и при извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон настоящият касационен състав намира следното:

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение районния съд не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за касиране на въззивното решение. Настоящият съдебен състав не констатира пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да са основание за неговата отмяна или изменение.

Мотивиран така, съдът намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №380/26.05.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №51 по описа на съда за 2011 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) №34-0000532/21.12.2010 г. на Началник Областен отдел „КД- ДАИ”- Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/
 2. /п/